

Warszawa, 10 maja 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21313.

Kl. ~~45 k, 45 l~~

Truls Rognerud
(Hunsdalen, Norwegja).

45 k 45 cc

Miotacz ognia.

Zgłoszono 21 lipca 1933 r.

Udzielono 28 marca 1935 r.

Pierwszeństwo: 1 lutego 1933 r. (Norwegja).

Przy wykonywaniu całego szeregu robót i zabiegów byłoby pożądane używanie bezpośrednio płomienia, jednak w tym celu należy rozporządzać odpowiednim urządzeniem, które byłoby zdatne do użytku przez dłuższy czas i bez ciągłego uzupełniania paliwa i które można byłoby dogodnie przynosić do wszystkich dostępnych miejsc bez wywoływania zmęczenia u osoby obsługującej. W urządzeniu tego rodzaju jest dalej pożądane, aby można było posługiwać się płomieniem bez ograniczenia i straty czasu i żeby płomień można było łatwo regulować. Poza tem płomień nie powinien znaj-

dować się zbyt blisko osoby obsługującej, dla której mógłby być zbyt uciążliwy.

Do robót tego rodzaju można zaliczyć przede wszystkim wypalanie pewnych miejsc gruntu i usuwanie chwastów w ogrodzie, w lesie i w polu, w celu ułatwienia naturalnego rozwoju pożytecznych roślin, przygotowania miejsc pod zasiew i sadzenie nowych roślin leśnych. Z pośród innych prac, przy których mogłoby znaleźć zastosowanie to urządzenie, należy wymienić rozgrzewanie zmarzniętej ziemi, rozgrzewanie zamarzłych rur, oczyszczanie zaśnieżonych i zlodowaciałych zwrotnic kolejowych,

usuwanie starej malowanej lub innej powłoki na większych powierzchniach i naogół ogrzewanie w celu suszenia, żarzenia lub topienia różnych materiałów względnie doprowadzania ciepła do ciał gazowych, cieplych lub stałych różnego rodzaju i do różnych celów.

Urządzenie tego rodzaju byłoby pożyteczne w zwykłych warsztatach stałych i ruchomych.

We wszystkich wspomnianych wyżej czynnościach stosowano dotychczas zwykłe lampy lutownicze. Lampy lutownicze mają jednak tę wadę, że ich zbiornik na paliwo jest mały, a poza tem są tak ciężkie, iż użycie ich jest męczące.

Niekiedy stosowano również palniki, połączone ze zbiornikami paliwa na wózku. Urządzenia tego rodzaju mają jednak tę wadę, że przy przenoszeniu tego urządzenia robotnik ma zajęte obie ręce, a więc nie może jednocześnie przewozić zbiornika i kierować palnikiem, a oprócz tego zbiornik na kółkach nie wszędzie można przewieźć w pożądane miejsca.

Znane są również palniki, połączone ze zbiornikami paliwa, które robotnik przymocowywa na plecach. Urządzenia te nie są jednak przystosowane do łatwej obsługi i regulacji, koniecznej dla wspomnianych wyżej celów.

Celem niniejszego wynalazku jest uwzględnienie wymienionych wyżej warunków w urządzeniu, które może być dogodnie przenoszone wraz z paliwem, a jednocześnie pozwala na dogodną obsługę, t. j. kierowanie płomieniem i dokładne oraz prawidłowe jego regulowanie. Urządzeniem tego rodzaju może posługiwać się jedna osoba i można go używać na każdym dostępnym terenie. Praktycznie biorąc, urządzenie to może być czynne bez przerwy, a płomień może działać w dostatecznej odległości od osoby obsługującej. Osiąga się to w ten sposób, że palnik jest umieszczony na drążku kierunkowym, który jest przystosowany do

zawieszenia na robotniku w ten sposób, iż może on łatwo kierować drążkiem jedną ręką, nie męcząc się przytem nawet przy pracy wiele godzin z rzędu. Poza tem drążek umożliwia utrzymanie dogodnej odległości pomiędzy robotnikiem a palnikiem. Zbiornik na paliwo jest przystosowany do umocowania na plecach robotnika, a drążek kierujący może być zawieszony zapomocą łańcuszka lub rzemienia na jednym z pasków, zapomocą których zbiornik z paliwem jest przymocowany na plecach. Jeżeli punkt zawieszenia drążka wypada w jego środku ciężkości, to można drążek ten kierować swobodnie w dowolnym kierunku.

Urządzenie posiada szczególne znaczenie w leśnictwie przy wypalaniu pewnych miejsc, ponieważ robotnik może wypalać grunt, nie nadając swemu ciału wymuszonej pozycji, a przytem urządzenie może być użyte na wszystkich rodzajach gruntu i na wszystkich miejscach, które wogóle są dostępne, względnie do wypalania łąk, o ile tylko znajdzie się miejsce dla stopy.

Paliwo najlepiej jest doprowadzać do palnika poprzez wąż, który jest połączony bądź bezpośrednio z palnikiem, bądź też z króćcem, znajdującym się na drążku, który jest połączony rurką, znajdującą się wewnątrz lub nazewnątrz drążka, z palnikiem. Jest pożądane, aby część drążka, podtrzymująca palnik, miała kształt rurki, tak aby stanowiła zbiornik powietrza względnie obejmowała zbiornik powietrza w kształcie rurki. Takie urządzenie ma na celu uniknięcie zniszczenia gaźnika, jeśli dysza zostanie nagle zatkana, gdy gaźnik jest gorący. W związku z tem dobrze byłoby zapobiec przepływaniu oleju wstecz zapomocą zaworu zwrotnego. Można również stosować z korzyścią filtr metalowy do oleju. Zawór do regulowania płomienia, znajdujący się w zasięgu wolnej ręki robotnika, umożliwia zawsze dogodną regulację płomienia w zależności od warunków w danym miejscu.

Drążek urządzenia może być prosty lub

zagięty i ewentualnie może być wyposażony w rączkę na górnym końcu drążka lub w pobliżu tego końca. Na końcu drążka, gdzie jest umocowany palnik, można również przymocować podpórkę, która umożliwia podpieranie drążka w dostatecznej odległości od powierzchni ziemi i zapobiega zgaśnięciu płomienia z braku dopływu powietrza. Podpórka może być zaopatrzona ewentualnie w drapacz, co może być szczególnie ważne wtedy, gdy urządzenie służy do wypalania przy uprawie roli.

Wynalazek niniejszy jest przedstawiony na załączonym rysunku, który przedstawia w położeniu roboczym urządzenie, służące do uprawy roli.

Na rysunku liczba 1 oznacza zbiornik na paliwo z pompką 2, sprężającą powietrze; i z króćcem odpływowym 3 do paliwa. Na króćcu jest założony wąż 4, połączony z króćcem 5 drążka kierującego, który w niniejszym przykładzie ma kształt wygięty. Drążek 6 jest zawieszony na łańcuszku 7, przymocowanym w odpowiednim punkcie do drążka, a mianowicie w środku drążka lub w pobliżu środka. Odpowiednie ogniwo łańcucha jest zawieszane na haczyku 8 na jednym z pasów naramiennych 9, które za pomocą ramy nośnej przymocowują zbiornik do pleców. Liczba 10 oznacza palnik, a liczba 11 zawór do regulowania dopływu oleju do palnika i do regulowania płomienia.

Opisane wyżej urządzenie może być łatwo obsługiwane jedną ręką. Drugą ręką można nastawiać zawór, regulując siłę płomienia, poza tem druga ręka jest wolna i można nią wykonywać ewentualnie inną dodatkową robotę podczas wypalania lub

też ułatwić sobie przejście przez trudny teren.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Miotacz ognia np. do wypalania miejsc pod zasiewy i sadzenie w lesie i polu, do palenia i ogrzewania, znamieny tem, że palnik jest umieszczony na jednym końcu drążka kierującego, którego przeciwległy koniec, przeznaczony do chwytania, może być wyposażony w rączkę, i który jest zawieszony za pomocą łańcuszka, rzemienia lub podobnego uwiązania w sposób, dający się regulować na wysokość, przyczem jeden koniec tego uwiązania jest przymocowany do drążka, najlepiej w jego środku lub w pobliżu środka, drugi zaś koniec jest przymocowany do osoby obsługującej.

2. Miotacz ognia według zastrz. 1, znamieny tem, że palnik jest zaopatrzony w zawór, regulujący dopływ paliwa ze zbiornika, umocowanego na plecach osoby obsługującej, przyczem paliwo ze zbiornika jest prowadzone do złącza na końcu drążka kierującego i dalej do palnika.

3. Miotacz ognia według zastrz. 1, znamieny tem, że w pobliżu wylotu palnika znajduje się podpórka dostatecznej długości, zapobiegająca zbyt niskiemu opuszczeniu palnika, co mogłoby spowodować zgaśnięcie płomienia z braku dopływu powietrza, przyczem podpórka ta może być ewentualnie zakończona ostrzami do drapania.

Truls Rognerud.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

